

La tribuna

Solidaris

Andorra ha de participar en la política comuna d'asil i d'immigració que es faci a Europa

JAUME

Bartumeu

Editorial d'El Periòdic d'Andorra del dissabte 5 de setembre preguntava què podem fer des d'Andorra amb el drama de la immigració. Una pregunta escament i necessària.

Portàvem ja més d'una llarga setmana amb una sèrie de dramàtiques imatges dels refugiats siris quan la fotografia del dijous 3 de setembre de l'**Aylan**, el nen de tres anys mort en una platja de Turquia, ha esdevingut la metàfora del que Juan Cruz definia el divendres 4 de setembre a El País com «...el malestar del mundo».

A Le Monde del mateix dia 4 de setembre **Guy Sorman**, intel·lectual francès, fill de refugiat, escrivia que els refugiats d'avui li recordaven el seu pare que fugia del nazisme. I deia, amb tota la raó, que sentia vergonya d'una Europa que, a part dels alemanys, era incapaç de treure les lliçons de la seva pròpia història per fer de l'acollida dels refugiats una oportunitat i no un problema tècnic.

Com recordava el director de Liberation, **Laurent Joffrin** en el seu editorial del divendres 4 de setembre, fa moltes setmanes que Liberation i alguns altres mitjans han multiplicat «...els reportatges, les investigacions i els editorials per posar en alerta l'opinió –i el govern– sobre la situació dels refugiats provinents de Síria, de Líbia o d'Eritrea. Aquest èxode és extraordinari i representa un gran desafiament a Europa, exigeix un canvi d'actitud».

Podria continuar citant els editorials de Le Monde dels dies 2 i 4 de setembre o els articles d'opinió del **Francesc-Marc Alvaro**, el **Josep Cuní**, la **Pilar Rahola** i el bon amic **Miquel Roca Junyent** a La Vanguardia. **Miquel Roca** ens recordava en el seu article del dia 1 de setembre el que

és l'asil: «És l'essència de la llibertat; és l'expressió del compromís solidari amb els perseguits per la seva religió, la seva raça o les seves idees. O, simplement, amb les víctimes de la barbàrie fratricida que no distingeix més enllà del seu dogmatisme irracional».

Un esment especial es mereix el magnífic article de **Josep-Lluís Carrod-Rovira** a El Punt Avui del diumenge 30 d'agost recordant l'èxode dels refugiats de la guerra civil espanyola, en el qual feia, amb gran lucidesa, una afirmació que comparteixo: «Una Europa sense humanitat, ni compassió, no volem tornar-la a viure. No és la nostra».

Efectivament dels molts problemes que hem d'encarar en aquest inici de curs polític no n'hi ha pas cap que tingui un dramatisme i

S'ha escrit que l'asil és un senyal de convivència solidària i per això demanem que Andorra faci honor a la seva tradició històrica

unes conseqüències de futur comparable amb el dels refugiats que arriben a Europa fugint de Síria, Líbia o d'Eritrea.

La Comissió Política Nacional de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra ha examinat el dimecres 9 de setembre la dramàtica situació que es viu al centre i al sud d'Europa i ha decidit manifestar la nostra posició favorable a l'asil dels refugiats polítics.

Andorra hauria de tenir una posició ben clara en aquest camp. Són moltes les famílies del nostre pa-

ís que van conèixer en algun dels seus membres el camí de l'exili per salvar-se de les conseqüències de la Guerra Civil espanyola del segle passat. També durant la Segona Guerra Mundial molta gent que fugia buscant asil va trobar-lo a Andorra.

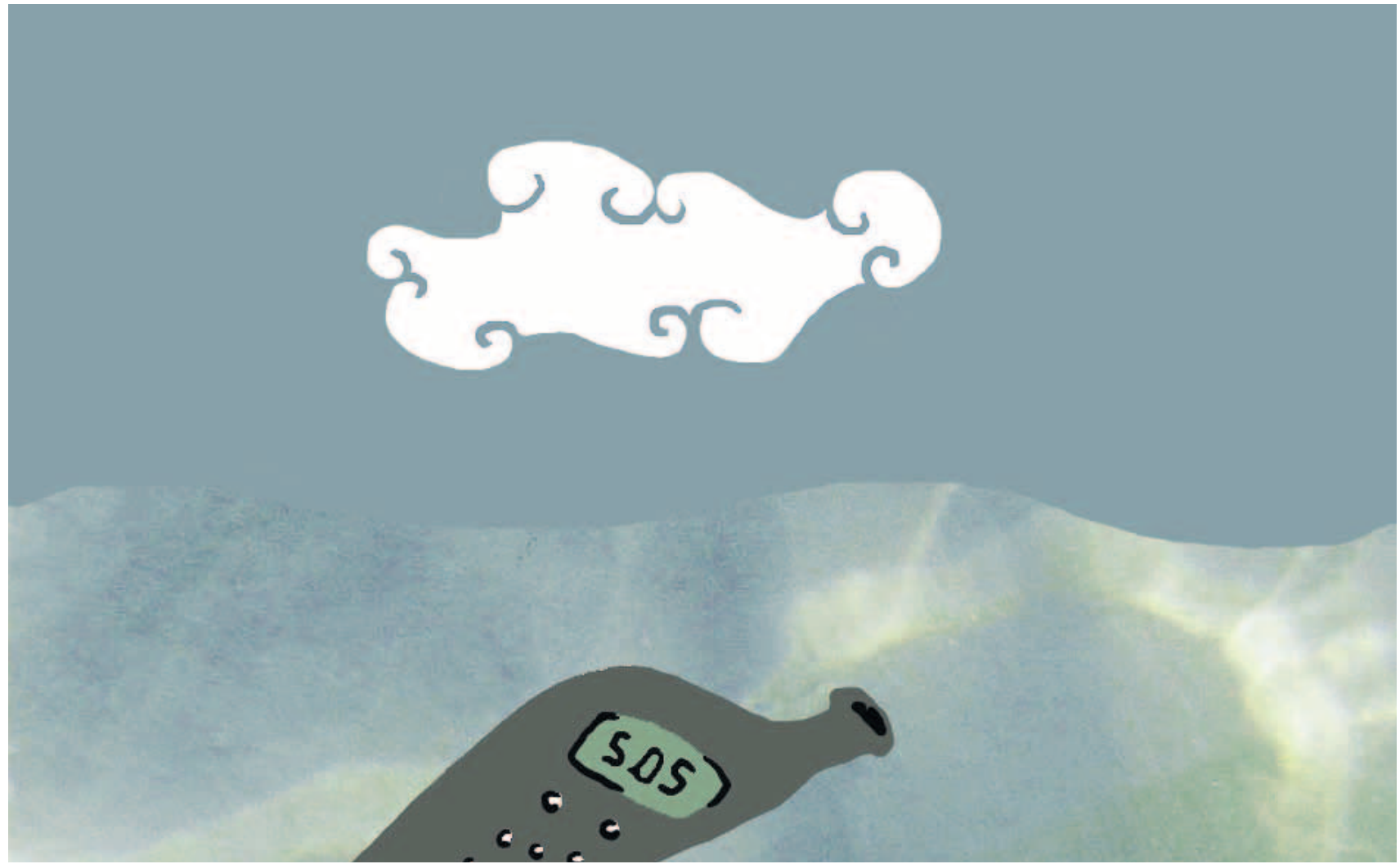
S'ha escrit aquests dies que l'asil és un senyal de convivència solidària i precisament per això demanem que Andorra faci honor a la seva tradició històrica d'acolliment dels perseguits. Actuant de seguida, sense dilacions ni excuses.

Ens va preocupar, el dimecres 2 de setembre, que el titular d'Andorra Televisió després de la roda de premsa del ministre Gilabert Saboya fos el següent: «L'executiu espera que la Unió Europea es defineixi en la crisi dels refugiats per oferir ajut».

Sortosament una setmana després el Govern va reaccionar i sembla que la solidaritat no s'administrarà amb la prudència dels porucs.

Andorra ha de participar en la política comuna d'asil i d'immigració que es faci a Europa. I hem de fugir del seguidisme de disposicions sense ànima que massa sovint s'aproven amb llunyania administrativa. ≡

***President de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra**

NOE